

Czi starschi, kotřiž derje přjódšteja, dyrbja ja dwojeje česze do-
stojni dzerženi bycz, wošebje czi, kiž so we słowje a wučbje prózujaj;
pšchetož pišmo praji: „Ty njedyrbisch temu wošej, kiž młóczi, hubu sa-
wjasacz“, a „džělaczeť je swojeje sdy hódny“. 1. Tim. 5, 17. 18.

Wy prošymy waš, lubi bratšja, so byšcže pšnali tych, kiž so na
waš prózujaj, a wam přjódšteja we tym Knjesu, a waš napominaju,
česze a lubjeje jich najbóle jich džěla dla, a dzerže měr s nimi.
1. Theš. 5, 12. 13.

Bošluchajcže wašich wučerjow a podzišcže so jim, pšchetož woni
wašich dušow dla wachujaj, jako czi, kiž maju rachnowanje dacž ja te
šame, so bychu to s wješělošzju cžinili, a niz se sdychowanjom, pšchetož
to ja waš njeje. Hebr. 13, 17.

3. Wot šwětnjeje wóšchnošzje.

Kóždny budž poddany tej wóšchnošzi, kotraž móž na nim ma; pšche-
tož žana wóšchnošz njeje, kiba wot Boha; hdžež pak wóšchnošz je, ta je
wot Boha postajena. Teho dla, šchtóž so pšhecžiwó wóšchnošzi staji, tón
staji so pšhecžiwó Božemu wustajenju; czi pak, kiž so pšhecžiwja, budža
šudjenje na so dostacz; pšchetož wona so podarmo s mjeczom njenošy,
wona je Boža šlužomniza, a so š schrafi wjeczi na tym, kiž šle cžini.
Rom. 13, 1. 2. 4.

4. Wot poddanow.

Dajcže kšežorej, šchtož je kšežorowe, a Bohu, šchtož je Bože. Matth.
22, 21.

Dha dyrbicze poddani bycz, niz jeno schrafy dla, ale tež šwědo-
mnja dla. Teho dla wy tež zło dawacze, pšchetož woni šu Boži šlužom-
nizy, kotrymž pšchisteji, na to šedžbowacz. Dha dajcže kóždemu, šchtož
so šlušcha: dawš, komuž dawš šlušcha; zło, komuž zło šlušcha; bojošz,
komuž bojošz šlušcha; česž, komuž česž šlušcha. Rom. 13, 5—7.

Teho dla ja napominam, so by so pšhede wšchěmi wězami stała pró-
štwa, modlitwa, dobroproščenje a džakowanie sa wšchitkich čžlowjekow, sa
kralow a sa wšchěch wjerchow, so bychmy pokojne a cžiche žiwjenje wjesž
móhli we wšchěj bohabojašnoszi a póžžiwoszi; pšchetož to je dobre a spo-
dobne pšhed Bohom, našchim šbóžnikom. 1. Tim. 2, 1—3.

Spominaj jim, so bychu wjercham a móžnym poddani a pošlušni
byli. Tit. 3, 1.

Budžcže poddani wšchemu čžlowškemu wustajenju teho Knjesa dla,
njech je kralej, jako temu najwóšchšchemu; abo šastojnikam, jako tym, kiž
wot njeho pošłani budža š wjeczenju na tych, kotřiž šle cžinja, š šhwalbje
pak tym, kotřiž dobre cžinja. 1. Pětr. 2, 13. 14.

5. Wandželskim mužam.

Wy mužojo, bydlcže pola šwojich žonow s rošomom, a dajcže žón-
škemu, jako šlabšchemu gratej, jeho česž, jako tež šobuherbam hnady teho
žiwjenja, so bychu wašche modlitwy šatorhnene njebyše. 1. Pětr. 3, 7.
— A njehórschcže so s nimi. Kol. 3, 19.